

Οι ρωμαϊκές αρένες ξαναβρίσκονται στο προσκήνιο τον τελευταίο καιρό, λόγω των νεοσύστατων σχημάτων που αναπτύσσονται για την διεκδίκηση του δημαρχιακού θώκου στην τοπική αυτοδιοίκησης.

Πάμπολλοι οι μνηστήρες στο παλάτι της Πηνελόπης, όμως χωρίς συναίσθηση για τα μελλούμενα και την δύσκολη πραγματικότητα όπως αυτή εξελίσσεται. Αυτοχρισμένοι Δήμαρχοι «σωτήρες» και παρατρεχάμενοι μανάτζερ με θητείες και διατριβή στο «σπορ» αναβαπτίζονται στην κολυμπήθρα του Σιλβάμ, αναλώνονται στο να πείσουν, και να κλείσουν συνδυασμούς χωρίς κανένα κριτήριο παρά μόνο το οικογενειοκρατικό. Πόσους ψήφους έχει ο αυριανός σύμβουλος. Λες και στα αλλά κριτήρια, ποιος είναι, πως διάγει το βίο του, ποιες οι σπουδές του, πως σκέπτεται ...αν σκέπτεται... τα έχουμε δεδομένα ...Κανένα ιδεολογικό υπόβαθρο, ούτε καν γνώση του θεσμού που παν' να υπηρετήσουν. Καμία επίγνωση για το σχέδιο Καλλικράτη και του τι σημαίνει στην πράξη. Το μακρύ χέρι της εξουσίας επειδή θεωρεί ότι μόνο κάτω από αυτά τα σχήματα θα μπορέσει να περάσει το μνημόνιο, το ξεπούλημα και την ιδιωτικοποίηση της υγείας, της παιδείας, και ότι έχει να κάνει με κοινωνικές παροχές και εργασιακές σχέσεις, χρησιμοποιεί το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης για να το κάνει.

Έτσι γίνεται ανώδυνα για τούς κυβερνώντες και το επωμίζονται οι Δήμοι. Και όπως είναι φυσικό κόβονται οι χρηματοδοτήσεις ή γίνονται αμελητέες.

1. Ο Καλλικράτης θα πρέπει να είναι πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης των νέων δομών της Τ.Α. και όχι πρόγραμμα εξοικονόμησης πόρων (1 δις 800 εκατ. Ευρώ), όπως έχει εξαγγελθεί.

2. Να υπάρχει ρητή εξασφάλιση των πόρων για την υποστήριξη του επιχειρησιακού σχεδίου. Στο οριστικό νομοσχέδιο έχει αφαιρεθεί η διάταξη αυτή προκειμένου να μην υπάρχει δέσμευση για τους πόρους. Σχετικά με τα οικονομικά (άρθρο 86).

Υιοθέτησε κατά τα αλλά τη «δημοκρατική λογική» αποφασίζουμε και διατάζουμε.

Δεν αρνηθήκαμε τα θνησιγενές κατά τα αλλά σχήματα που μας επέβαλε η κεντρική εξουσία χωρίς να μας ρωτήσει τουλάχιστον την δομή τους. Δεν αντιδράσαμε και δε σκεφτήκαμε αν και πως θα μπορέσουμε να γεφυρώσουμε τις όποιες ανομοιογένειες γεννιούνται από αυτές τις συνενώσεις. Έβαλε και περιορισμούς στον ρόλο των συμβουλίων των κοινοτήτων. Το δημοτικό συμβούλιο της κοινότητας δεν έχει καμιά αποφασιστική αρμοδιότητα και θεσμικό ρόλο (άρθρο 85).

Και βασικά δεν μπήκαμε στον κόπο να ενημερωθούμε για τον ίδιο το Καλλικράτη και το πλαίσιο αυτού. Να κατανοήσουμε ότι πέραν από αρχιτέκτονας και μηχανικός που ήταν, } με τον Ικτίνο σχεδίασαν τον Παρθενώνα.} Σήμερα ο νέος Καλλικράτης σχεδιάζει την εξόντωση της τοπικής αυτό]διοίκησης και το ξεπούλημα στα χέρια των ολίγων με την «μνημονιακή» λογική του κράτους και των κρατούντων. Με αυτήν λοιπόν τη λογική διακυβεύονται ευρύτερα δημοκρατικά κεκτημένα, αλλά και η ίδια η δημοκρατία. Όμως η δημοκρατία είναι συλλογικό απόκτημα και χρειάζεται την συμμετοχή όλων μας για να μπορέσει να επιβιώσει στα χρόνια της βαρβαρότητας.

Αυτό που μένει να κάνουμε σαν πολίτες είναι:

Να αντιταχτούμε σε αυτή την παράλογη «λογική» του κράτους με την αποχή μας συλλογικά, καταδικάζοντας έτσι τον ίδιον το θεσμό.

Ή φτιάχνοντας σχήματα που σαν άξονα θα έχουν να αντιπαλέψουν τη παράλογη λογική που

μας επιβάλει η κεντρική εξουσία.

Αλλά θα πρέπει να υπάρξει ξεκάθαρο ιδεολογικό υπόβαθρο για να γίνει κάτι τέτοιο.

Και σαφώς τα κριτήρια σε αυτούς που θα χριστούν για την τοπική αυτοδιοίκηση δεν θα είναι ούτε στενά κομματικά αλλά ούτε και οικογενειοκρατικά.

Μόνο, που την επομένη θα πρέπει να γίνουμε ενεργοί πολίτες. Φτάνει που τόσα χρόνια είμαστε παθητικοί δέκτες των καταστάσεων και των αποφάσεων που έπαιρναν για 'μάς, χωρίς εμάς.

Να οργανώσουμε ομάδες στήριξης των ανθρώπων που χρειάζονται βοήθεια πχ ηλικιωμένοι, παιδιά μετανάστες, (και εκείνοι το ίδιο δράμα βιώνουν), και άτομα με δυσκολία στην διαβίωση τους.

Σε λίγο καιρό όπως εξελίσσονται τα πράγματα δεν θα υπάρχουν τα βασικά αγαθά για να καλύψουμε τις ανάγκες μας σαν κοινωνία ευρύτερα. Δεν θα υπάρχει νοσοκομειακή περίθαλψη, λόγω ότι δεν υπάρχουν χρηματοδοτήσεις, και το ρόλο του χρηματοδότη τον αναλαμβάνει ο ίδιος ο δήμος, δηλαδή οι κάτοικοι. Το ίδιο συμβαίνει και τα σχολεία πχ πετρέλαιο για τη θέρμανση των παιδιών και αναλώσιμα υλικά.

Μπορούμε να δράσουμε εκτός του κοινοβουλευτικού συστήματος. Πως; Όχι με την βία, γιατί αυτή δυναμώνει και σκληραίνει το Σύστημα. Η λύση είναι η αυτοοργάνωση των τοπικών κοινωνιών και η δημιουργία δικτύων αλληλεγγύης μεταξύ των κοινοτήτων, χωρίς την μεσολάβηση του κράτους. Αυτό είναι που ως μηχανισμός προσπαθεί να μας πείσει ότι είμαστε ανήμποροι χωρίς την ύπαρξή του και ότι χρειαζόμαστε να εκλέξουμε τα επόμενα ζόμπι του. Αυτά που θα μας βομβαρδίσουν με memes* πως η εκλογική διαδικασία είναι σημαντική και προς όφελος του πολίτη και με άλλα φαιδρά. Αυτή η διαδικασία δεν έχει να κάνει με την καθημερινότητά μας. Είναι η πραγματικότητα κάποιων άλλων. Αρχικά χρειάζεται να καταλάβουμε το πρόβλημα και να αμφισβητήσουμε την αυθεντία της εξουσίας, να συνειδητοποιήσουμε τα ψέματα του δόγματός της. Αυτό είναι το πρώτο βήμα για να χτυπήσουμε την κεντρική διοίκηση. Αν υποταχθούμε στην κυβέρνηση τότε είναι σαν να παραδεχόμαστε πως είμαστε αδύναμοι να δράσουμε.

Αν δεν θέλουμε πολιτικά ζόμπι να ορίζουν τις τύχες μας, ας τους γυρίσουμε την πλάτη. Ας παλέψουμε με την δειλία μας που δεν μας επιτρέπει να κινηθούμε εκτός Συστήματος. Αυτός είναι ο δρόμος για μια κοινωνία που θα ορίζεται από την ατομική ελευθερία και τον σεβασμό στην ελευθερία του καθενός.

Μα θα μου πείτε ουτοπία ...Προτιμώ την δική μου ουτοπία, το όραμα για μια καλύτερη κοινωνία, παρά την δική τούς αλήθεια πραγματωμένη πάνω στο πετσί μας...

Η ευθύνη να ανοίξεις την πόρτα του κλουβιού είναι μεγάλη, αλλά πρώτα πρέπει να δεις το κλουβί

Άρτον και θεάματα λοιπόν ...μόνο που αυτή τη φορά απουσιάζει ο άρτος και μείναμε τα θεάματα για να καταλαγιάζουν τη πείνα μας...

Αντωνογιαννάκης Ηρακλής
πολίτης του Δήμου Κόφινα, Ασήμι
periploys@hotmail.com

Σημείωση:

* **Memes**, είναι ένα καθορισμένο σύνολο πολιτιστικών ιδεών, συμβόλων ή πρακτικών, που μπορούν να μεταδοθούν μέσω της γραφής, της ομιλίας, με χειρονομίες, με τελετουργίες ή άλλα μιμητικά φαινόμενα. Η λέξη έλκει την καταγωγή της από την ελληνική λέξη «μιμητισμός» και έχει περίπου ταυτόσημη έννοια..